

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069281360/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Mening er om hendes Tilstand.« – Den forlangte Underretning bragte jeg hende endnu idag, og da jeg saae Dem, Hr. B., og min Ven Julius komme op til mig i en saadan Sindsforfatning, som den hvori de begge befandt dem, begreb jeg Sammenhængen, og tog ikke i Betænkning at forraade en Hemmelighed, som maatte gjøre Dem ligesaa lykkelige, som deres Mistanke gjorde Dem Ulykkelige.»

Vi takkede ham begge for hans Meddelelse. – Min Onkel sagde: «Aldrig glemmer jeg det Syn, De viste os.» – »Jeg ikke heller,« svarede Vilhelm: «Naar man staaer for saadan en Engel af et Fruentimmer, saa maa En, som jeg, vel gaae hen i en Krog, slaae sig for Brystet, og sige: Gud være mig Synder naadig!»

Den næste Morgen berettede Tjenestefolkene, at Fruen først ved Daggry var kommen hjem med to smaa Dreng, til hvilke hun havde ladet rede Seng i sit Sovekammer, hvor de endnu sov, og at hun ogsaa selv havde lagt sig til Ro. – Jeg drev omkring i et Par Timers Tid, og talte Minuterne, indtil jeg endelig hørte, at hun var opstaaet. Jeg ilte nu ind i hendes Værelse. Hun sad i en Lænestol med begge mine Børn paa Skjødets, et paa hvert Knæ. Det store hvide Shawl, som hun hiin Nat havde baaret, hang ned paa hver Side, som to Vinger, under hvilke Børnene tittede frem. Mit Febersyn gjentog sig i Virkeligheden. Jeg kastede mig for hendes Fødder og udbrød: «O min Laura! Hiin Drøm var Virkelighed. Den viiste mig Dig, som en Engel; det er Du. Udbred Dine Englevinger over disse Børn, som nu ere Dine, og over mig, at ogsaa jeg maa komme Himlen nærmere!»

Kjære Læser! Dersom Du med Taalmodighed og Deeltagelse har fulgt mig gennem mit Ungdomslivs Labyrinth, saa ønsker jeg Dig til Gjengæld et Øieblik, som dette.